TRANSTYKES

"Translating for a Global Tomorrow."

EXLITLINGA

EXLITLINGA

Learning Community for English Teachers
2023 - 2025

Department of Language Education - English
P. K. M College Of Education,
Madampam, Kannur

September 2023

2024/2/26 16:01

TRANSTYKES

"Translating for a Global Tomorrow"

Cheif Editor : Dr. Rekha K.R
Associate Editor : Sunitha Mary Joy
Sub Editor : Pooja.O, Hridila.K
Cover Design : Anjana Jayaraj

September 2023
A Publication of,

EXLITLINGA - Learning Community For English Teachers
2023 - 2025

Department of Language Education - English
P.K.M College Of Education, Madampam

Not For Sale [For Private Circulation Only]

2024/2/26 16:02

INDEX

CONTENT	PAGE.NO
Introduction	
Preface	
Trees Don't Walk	1
The Cat and the Bear	2
Ramu and Damu	3
New friends	5
The Proud Rose	6
Who is more Powerful	7
The Salt Merchant's Donkey	9
I	10
A King with Thousand Arms	11
That One and Only Question	12
Grandma and Crocus	14
Nest of a Mother Sparrow	17

2024/2/26 16:02

Ball	19
Two Friends and a Bear	20
The Paper Boat	21
The Monkey and the Crocodile	22
ഉറുമ്പും പുൽച്ചാടിയും	24
ഐക്യത്തിന്റെ ശക്തി	25
ആരാണ് സന്തുഷ്ടൻ?	26
സ്വർണ്ണ സ്പർശം	27
ചക്ക	28
മാന്ത്രിക ഉദ്യാനം	29
बदसूरत बत्तख	31
പാൽക്കാരിയും കുടവും	33

2024/2/26 16:02

INTRODUCTION

Translate Day provides a platform for literary enthusiasts, translators and writers to showcase the intricate art of translation. It is a day when we come together to appreciate the dedicated efforts of those who labor to convey the nuances, emotions and essence of works originally written in one language to readers in another. This celebration transcends linguistic barriers, opening windows to explore literature, culture and perspectives from around the world. On this day, we recognize the invaluable role of translators in shaping our global literary landscape, promoting cross-cultural exchange and fostering a more interconnected world.

2024/2/26 16:02

PREFACE

In bringing forth this translation, we embark on a journey that bridges cultures and languages, inviting readers to explore new vistas of understanding and appreciation. The act of translation is a profound endeavor, one that strives to capture the essence of a work while transplanting it into a new linguistic landscape. It is an art that demands both fidelity to the source text and the creative ingenuity to render its meaning in a different tongue.

The work presented here is a testament to the dedication and skill of the translator, who has meticulously traversed the linguistic chasm to make this literary journey possible. It is a labor of love, driven by a passion for the source material and a deep respect for the original author's words.

As readers, you are now poised to embark on a voyage of discovery. Through these pages, you will encounter characters, places, and ideas that may be foreign yet strangely familiar. It is our hope that this translation will not merely serve as a conduit between languages but also as a bridge connecting hearts and minds across cultures.

2024/2/26 16:03

മരങ്ങൾ നടക്കില്ല

അപ്പു മുത്തച്ഛനോടൊപ്പം നടക്കുകയായിരുന്നു, ക്ഷീണിതനായപ്പോൾ മുത്തച്ഛൻ അവനെ ഒരു മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി, അവർ ഒരു മരത്തിന്റെ തണലിൽ ഇരുന്നു. പെട്ടെന്ന് അപ്പു പറഞ്ഞു – "മരം നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു". പിന്നെ എവിടെ വേണമെങ്കിലും അതിന്റെ നിഴലിൽ ഇരിക്കാം. അവന്റെ മുത്തച്ഛൻ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, "തീർച്ചയായും അത് അതിശയകരമാണ്. പക്ഷേ മരങ്ങൾ നടക്കില്ല." മരത്തണലിനടിയിൽ അപ്പു ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ, മരങ്ങൾ നടക്കുമെന്ന് അവൻ കണ്ടു. മനുഷ്യരെയും മറ്റ് മൃഗങ്ങളെയും പോലെ. പഴങ്ങളും പച്ചക്കറികളും വാങ്ങാൻ മാർക്കറ്റിൽ പോകേണ്ടതില്ലാത്തതിനാൽ ഇപ്പോൾ ആർക്കും പഴങ്ങൾ കഴിക്കാം. മരങ്ങളും ചെടികളും മനുഷ്യരിലേക്ക് വരുന്നു, അതിലൂടെ അവർക്ക് അവയുടെ പഴങ്ങളും പച്ചക്കറികളും ലഭിക്കും. താമസിയാതെ മനുഷ്യർ അത്യാഗ്രഹികളായിത്തീർന്നു, അവർ മരങ്ങളിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ പഴങ്ങളും പച്ചക്കറികളും ആവശ്യപ്പെട്ടു. ചില അപൂർവ മരങ്ങളുടെ പേരിൽ ആളുകൾ വഴക്കുണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി. മരങ്ങൾ വീടുകളിലേക്ക് വരാൻ മനുഷ്യരുടെ ഭീഷണിയായിരുന്നു. തൽഫലമായി, എല്ലാ മരങ്ങളും ദേഷ്യപ്പെടുകയും അവർ നിൽക്കുന്നിടത്തെല്ലാം മരവിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരും തങ്ങളെ തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തുനിന്നും വലിച്ചെറിയാത്തവിധം അവർ തങ്ങളുടെ വേരുകൾ കൊണ്ട് ഭൂമിയെ മുറുകെ പിടിച്ചു.

അപ്പു ഉറക്കത്തിൽ നിന്നുണർന്നു. മരങ്ങൾ നടക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ഇപ്പോൾ അവനറിയാം.

TREES DON'T WALK

Appu was walking with his grandfather when he got tired his grandfather took him under a tree and they sat under the shadow of a tree. Suddenly Appu said- " I wish tree could walk". Then we could sit under its shadow anywhere. His grandfather smiled and said, " indeed it would be amazing. But trees don't walk".

Under the tree shadow, Appu started dozing and soon slept. In his dream, he saw that trees could walk. Just like humans and other animals. Now anyone can have fruits as they don't have to go to the market to buy the fruits and vegetables.

Trees and plants themselves come to humans so that they can have their fruits and vegetables. Soon Humans became greedy and they demanded more fruits and vegetables from the trees. People started to have fights over some rare tree. Trees were being threatened by humans to come to their houses.

As a result, all the trees got angry and froze themselves wherever they were standing. They gripped the land with their roots so tight that no one bulge them from their place.

Appu woke up from sleep. Now he knows why trees don't walk.

Aneetta Biju

बिल्ली और भालू

एक गांव में, एक बिल्ली जिसका नाम मित्रा था, रहती थी। मित्रा बहुत मासूम और खुशमिजाज थी। एक दिन, वह जंगल में खेलने गई। वह बहुत खुश थी क्योंकि वह अपने ही जंगल में थी, जहां सभी जानवर उसे अच्छे से जानते थे।

जब वह वहाँ थी, तभी एक भालू आया। भालू थोड़ा भयानक लगता था, लेकिन मित्रा ने भालू से बात की। उसने भालू से वह पूछा, "तुम इतने बड़े और मजबूत क्यों हो?"

भालू हंसते हुए समझाया, "हम जंगल के राजा हैं। हमें अपने जंगल की देखभाल करनी पड़ती है और हमें सभी की देखभाल करनी पड़ती है।"

मित्रा बहुत खुश हुई क्योंकि उसने कुछ नया सीखा। उसने अपने जंगल की देखभाल करने का निश्चय किया। वह भालू के साथ दोस्त बन गई और सब कुछ सीखा।

उसके बाद, मित्रा हमेशा समय पर घर वापस आती थी और वह अपने जंगली दोस्तों के साथ अच्छी बिताती थी। और वह हमेशा खुश रहती थी क्योंकि उसने समझदारी से सही दोस्तों का चयन किया था।

इस तरह, मित्रा की कहानी बच्चों को सिखाती है कि सही दोस्त बनाना और सही लोगों के साथ समय बिताना कितना महत्वपूर्ण है।

The Cat and the Bear

In a village, there lived a cat named Mitra. Mitra was very innocent and cheerful. One day, she went to play in the forest. She was very happy because she was in her own jungle, where all the animals knew her well.

While she was there, a bear came. The bear was a bit scary, but Mitra talked to the bear. She expressed her desire to know more about the animals. She asked the bear, "Why are you so big and strong?"

The bear, smiling, explained, "We are the kings among the animals. We have to take care of our jungle, and we have to look after everyone."

Mitra was very happy because she had learned something new. She also made up her mind to take care of her jungle. She became friends with the bear and learned everything.

After that, Mitra always returned home on time and she spent good time with her jungle friends. And she always stayed happy because she had wisely chosen the right friends.

In this way, Mitra's story teaches children how important it is to make right friends and spend time with the right people.

Anjana Jayaraj

രാമുവും ദാമുവും

സഹോദരന്മാരായ ദാമുവും രാമുവും കൃഷി ചെയ്താണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. അടുത്തടുത്താണ് ഇരുവരുടേയും വീടുകളും കൃഷിസ്ഥലവും. കിഴക്കുവശത്ത് പുഴ. പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്ത് ചെറിയൊരു തോടുമുണ്ട്. രണ്ടു പറമ്പുകൾക്കുമിടയിൽ വേലിയോ മതിലോ ഒന്നുമില്ല. അത്ര സ്നേഹത്തിലാണ് അവർ കഴിഞ്ഞിരുന്നത്.

എന്നാൽ ഒരിക്കൽ നിസ്സാരകാര്യത്തിന് അവർ പിണങ്ങി. അവർ തമ്മിൽ മിണ്ടാതെയായി! പിറ്റേന്നു രാവിലെ രാമു ആ കാഴ്ച കണ്ടു. രണ്ടു പറമ്പുകൾക്കുമിടയിൽ ദാമു വലിയൊരു ചാൽ കീറിയിരിക്കുന്നു! പുഴയിലെ വെള്ളം അതുവഴി മറുവശത്തെ തോട്ടിലേക്ക് കുതിച്ചൊഴുകുന്നു! ഇനി ദാമുവിന്റെ പറമ്പിലേക്ക് കടക്കാൻ വഴിയില്ല! രാമുവിന്റെ ദേഷ്യം ഇരട്ടിച്ചു. അത്രയ്ക്കു വാശിയാണെങ്കിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം! അയാൾ ഉടനെ കേശു എന്ന മരപ്പണിക്കാരനെ വിളിച്ചു വരുത്തി. വീടിനു പിന്നിൽ സൂക്ഷിച്ച മരപ്പലകകൾ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. "ഈ പലകകൾ ചേർത്തുവച്ച് രണ്ടു പറമ്പുകൾക്കുമിടയിൽ നല്ല പൊക്കത്തിൽ ഒരു മതിൽ പണിയണം! ആ ദ്രോഹിയുടെ വീട് ഇവിടെ നിന്ന് നോക്കിയാൽ കാണരുത്! വൈകുന്നേരം ഞാൻ വരുമ്പോഴേക്കും പണി തീരണം". അതു പറഞ്ഞ് രാമു പോയി. വൈകിട്ട് തിരിച്ചു വന്നപ്പോഴോ? മരപ്പലകകൾ ചേർത്ത് കേശു നിർമ്മിച്ചത് മതിലല്ല. മനോഹരമായ ഒരു പാലം. അന്തംവിട്ടു നിൽക്കുന്ന രാമുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് പാലത്തിലൂടെ ദാമു വന്നു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, "ചേട്ടാ, നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വെട്ടിമുറിക്കാൻ ഞാൻ ചാൽ കീറി. പക്ഷേ ചേട്ടൻ അത് കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ പാലം പണിയിച്ചു! എന്നോട് ക്ഷമിക്കണേ, നമുക്ക് പഴയത് പോലെ കഴിയാം. രാമു ഒന്നും മിണ്ടാതെ കേശുവിനെ നോക്കി. അയാൾ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ പണിയായുധങ്ങൾ സഞ്ചിയിലേക്ക് എടുത്ത് വയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

Ramu and Damu

Ramu and Damu, two brothers, made a living through farming. Their residences are close to one another. In the east, there was a river and in the south there was a lake. There was no fence between both the houses. Therefore they remained so devotedly. But one day, they start wrangling for silly reasons. Conversations between them ceased. Ramu was taken aback by that scene when he awoke the next morning. Inorder to direct river water to Damu's land, He dug a very large trench. Ramu's property has no chance of recieving water. This act of Damu irritated Ramu. "If it continues like this, I'll teach you a lesson", Ramu said in frustration. Ramu immediately called Kesu, a carpenter and showed him the wooden boar that was lying in the back side of the house. Ramu instructed the lumberman to compile all the wooden boars to create a seperation wall between two houses. "I donot want to see that traitor's home. Before I return, finish this task", Ramu said to the lumberman. Ramu left the house

2024/2/26 16:05

പുതിയ കൂട്ടുകാർ

ഷീനയും അമനും സഹോദരങ്ങളാണ്. അവർ ഒരു പുതിയ നഗരത്തിലേക്ക് മാറി. നഗരം വലുതായിരുന്നു, അതിൽ ധാരാളം കളിസ്ഥലങ്ങളും കളിപ്പാട്ടക്കടകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പുതിയ സ്ഥലത്ത് സുഹൃത്തുക്കൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവർ സങ്കടപ്പെട്ടു. കളിപ്പാട്ടങ്ങളുമായി കളിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്ക് പെട്ടെന്ന് ബോറടിച്ചു.അവർ തങ്ങളുടെ പ്രദേശം പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു, സൈക്കിളുകളും എടുത്ത് പുറത്തിറങ്ങി. നടപ്പാതയിൽ അവർ ഒരു ചെറിയ പക്ഷിയെ കണ്ടെത്തി. അത് പേടിച്ച് പറക്കാൻ പറ്റാതെയായി. അവർ ചെറിയ പക്ഷിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി മാതാപിതാക്കളെ കാണിച്ചു. ഷീന അവളുടെ അച്ഛനോട് ചോദിച്ചു "ഈ പക്ഷിക്ക് എന്ത് പറ്റി?" ദയവായി നമുക്കത് സൂക്ഷിക്കാമോ?" അമൻ നിഷ്കളങ്കമായി ചോദിച്ചു. അവരുടെ പിതാവ് പക്ഷിയെ പരിശോധിച്ചു, പക്ഷിക്ക് പരിക്കേറ്റതായി ചികിത്സിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു. അത് വീണ്ടും ആരോഗ്യകരമാകുന്നതുവരെ അവർക്ക് അത് സൂക്ഷിക്കാം. അവരുടെ പിതാവ് ചെറിയ പക്ഷിയുടെ മുറിവ് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിചരിക്കുകയും വെള്ളവും ധാന്യങ്ങളും കഴിക്കാൻ നൽകുകയും ചെയ്തു. കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം പക്ഷി വീണ്ടും ആരോഗ്യവാനായി വീണ്ടും പറക്കാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷി ഇപ്പോൾ ആരോഗ്യമുള്ളതിനാൽ മോചിപ്പിക്കാൻ സമയമായെന്ന് അവരുടെ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു. ഇത് കേട്ട് ഷീനയും അമനും സങ്കടപ്പെട്ടു. പക്ഷിക്ക് ഇനി കൂടെ നിൽക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ വീണ്ടും പുതിയ സുഹൃത്തുക്കളെ കണ്ടെത്തണമെന്ന് അവർ കരുതി. പക്ഷേ, അവരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി, ആ ചെറിയ പക്ഷി പറന്നുപോയില്ല. അത് അവരുടെ വീടിന്റെ തട്ടിൽ കൂടുണ്ടാക്കി. ഇപ്പോൾ ഷീനയും അമനു തങ്ങളുടെ സുഹൃത്തിനെ തിരികെ കിട്ടിയ സന്തോഷത്തിലാണ്.

NEW FRIENDS

Sheena and Aman are siblings. They have shifted to a new city. The city was big, it had many playgrounds and toy shops. But they were sad because they didn't have friends in the new place. After playing with their toys they got bored soon. They decided to explore their area and took their bicycles and went out. They found a little bird on the pavement. It was scared and was unable to fly. They took the little bird with them and showed it to their parents. Sheena asked her father « What has happened to this bird"? "Can we keep it please"? asked Aman innocently. Their father examined the bird and said that the bird was wounded need to be treated. Until it gets healthy again they can keep it.

Their father carefully tended the wound of the little bird and gave it water and grains to eat. After somedays the bird became healthy again and started to fly again. Their father said that it is time to free the bird as it has become healthy now.

Sheena and Aman were sad to hear this. They thought they had to find new friends again as the bird could no longer stay with them. But to their surprise, the little bird did not fly away. It made a nest in the attic of their house. Now Sheena and Aman are happy again to have their friend back.

Aneetta Biju

2024/2/26 16:05

അഭിമാനിയായ റോസാപ്പൂവ്

പണ്ട്, ദൂരെ ഒരു മരുഭൂമിയിൽ, തന്റെ സുന്ദരമായ രൂപഭാവത്തിൽ അഭിമാനിക്കുന്ന ഒരു റോസാപ്പൂവുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു വൃത്തികെട്ട കള്ളിച്ചെടിയുടെ അരികിൽ അവൾ വളരുന്നു എന്നതായിരുന്നു അവളുടെ ഏക പരാതി. എല്ലാ ദിവസവും, മനോഹരമായ റോസ് കള്ളിച്ചെടിയെ അവന്റെ രൂപത്തെക്കുറിച്ച് അപമാനിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു, കള്ളിച്ചെടി നിശബ്ദത പാലിക്കുന്നു. സമീപത്തുള്ള മറ്റെല്ലാ ചെടികളും റോസാപ്പൂവിനെ അർത്ഥവത്തായി കാണാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ അവളുടെ സ്വന്തം നോട്ടത്തിൽ അവൾ വല്ലാതെ തളർന്നു. ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന ഒരു വേനൽക്കാലത്ത്, മരുഭൂമി വരണ്ടുണങ്ങി, ചെടികൾക്ക് വെള്ളം അവശേഷിച്ചില്ല. റോസാപ്പൂ പെട്ടെന്ന് വാടാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ മനോഹരമായ ദളങ്ങൾ ഉണങ്ങി, അവയുടെ സമൃദ്ധമായ നിറം നഷ്ടപ്പെട്ടു. കള്ളിച്ചെടിയിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ, ഒരു കുരുവി തന്റെ കൊക്ക് കള്ളിച്ചെടിയിൽ കുറച്ച് വെള്ളം കുടിക്കാൻ മുക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു.

നാണിച്ചെങ്കിലും റോസാപ്പൂ കള്ളിച്ചെടിയോട് കുറച്ച് വെള്ളം തരുമോ എന്ന് ചോദിച്ചു. ദയയുള്ള കള്ളിച്ചെടി ഉടൻ സമ്മതിച്ചു, കഠിനമായ വേനൽക്കാലത്ത് സുഹൃത്തുക്കളായി ഇരുവരെയും സഹായിച്ചു.

THE PROUD ROSE

Once upon a time, in a desert far away, there was a rose who was so proud of her beautiful looks. Her only complaint was that she was growing next to an ugly cactus. Every day, the beautiful rose would insult and mock the cactus about his looks all while the cactus remained quiet. All the other plants nearby tried to make the rose see sense, but she was too swayed by her own looks. One scorching summer, the desert became dry and there was no water left for the plants. The rose quickly began to wilt. Her beautiful petals dried up, losing their lush colour.

Looking at the cactus, she saw a sparrow dip his beak in to the cactus to drink some water. Though ashamed the rose asked the cactus if she could have some water. The kind cactus readily agreed, helping them both through the tough summer as friends.

Sunitha Mary Joy

2024/2/26 16:05

ഉപ്പുകച്ചവടക്കാരന്റെ കഴുത

ഉപ്പു കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്ന ഒരാൾക്ക് ഒരു ചുമട്ടു കഴുത ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം പതിവുപോലെ ഉപ്പുചാക്കുകളുമായി ഒരു പാലം കടക്കവേ, ഓർക്കാപ്പുറത്ത് കഴുതയുടെ അടിതെറ്റി. അത് ചുമടുമായി ആറ്റിൽ വീണു. നീന്തിക്കയറിയ കഴുതയുടെ ചുമടുഭാരം ഗണ്യമായി കുറഞ്ഞിരുന്നു. കാരണം ഉപ്പെല്ലാം വെള്ളത്തിൽ അലിഞ്ഞിരുന്നു. സംഗതി മനസ്സിലാക്കിയ കഴുത അടുത്ത ദിവസം പാലംകടക്കവേ കാൽ ഇടറുന്നതായി അഭിനയിച്ചു മനഃപൂർവ്വം വെള്ളത്തിലേക്ക് വീണു. കഴുതയുടെ വിരുത് യജമാനൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അടുത്ത ദിവസം കഴുത മനപ്പൂർവ്വം വെള്ളത്തിൽ വീണെങ്കിലും കയറാൻ ഏറെ പാടുപെടേണ്ടി വന്നു. കുറെ വെള്ളവും കുടിച്ചു. ചുമടാകട്ടെ ഭാരത്തിൽ ഇരട്ടിയായതായി തോന്നുകയും ചെയ്തു. കാരണം അന്ന് യജമാനൻ ഉപ്പിനു പകരം പഞ്ഞിനിറച്ച ചാക്കായിരുന്നു ചുമടായി വെച്ചിരുന്നത്. പാഠം പഠിച്ച കഴുത പിന്നിടൊരിക്കലും ചുമടു താങ്ങാൻ വൈമനസ്യം കാട്ടിയില്ല.

ഗുണപാഠം: :മടിയന്മാർ മല ചുമക്കും

The Salt Merchant's Donkey

A man who had a salt business had a donkey that carried a load. One day, while crossing a bridge with sacks of salt as usual, the donkey lost his footing. It fell on the river with its load. The burden of the donkey that had swum was significantly reduced. Because all the salt was dissolved in the water. Realizing this, the donkey pretended to trip over the bridge the next day and deliberately fell into the water. The master recognized the trick of the donkey. The next day the donkey deliberately fell into the water but had to struggle to get up.

The load seemed to increase in size. Because the master used to transport cotton sacks at the time in place of salt. After learning his lesson, the donkey never hesitated to carry the weight once more.

Lesson: The Lazy man carries the Mountain.

Hridila. K

ആയിരം കൈകൾ കിട്ടിയ രാജാവ്!

ഹേഹയവംശത്തിലെ രാജാവായിരുന്നു കാർത്തവീര്യാർജുനൻ. മാഹിഷ്മതി എന്ന രാജ്യമാണ് അദ്ദേഹം ഭരിച്ചിരുന്നത്. എങ്ങനെയും വലിയ ശക്തിമാനായി തീരണമെന്നായിരുന്നു കാർത്തവീര്യന്റെ ആഗ്രഹം.

ഒരിക്കൽ നാരദൻ മാഹിഷ്മതി സന്ദർശിക്കാൻ ഇടയായി. കാർത്തവീര്യൻ, നാരദനെ പൂജിച്ചിരുത്തി. സന്തുഷ്ടനായ നാരദൻ കാർത്തവീര്യാർജുനനോട് ശക്തിമാനാകാൻ ഒരു വലിയ യാഗം നടത്താൻ പറഞ്ഞു.

നാരദൻ പറഞ്ഞതുപോലെ രാജാവ് യാഗം നടത്തി. ദത്താത്രേയ മഹർഷിയായിരുന്നു ആ യാഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരു. കാർത്തവീര്യന്റെ ഭക്തിയും ഗുരുപൂജയുംകണ്ട് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ദത്താത്രേയൻ എന്തുവരം വേണമെങ്കിലും ചോദിച്ചുകൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു.

"ഗുരോ, എനിക്ക് ആയിരം കൈകൾ വേണം!", കാർത്തവീര്യൻ പറഞ്ഞു. ദത്താത്രേയമുനി ആ വരം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെ കാർത്തവീര്യാർജുനന് ആയിരം കൈകൾ കിട്ടുകയും വലിയ ശക്തിമാനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

A King with thousand arms

Karthveeryarjunan was a king of the Heheya clan. He ruled the kingdom of Mahishmati. Karthveeryan's wish was to become a great power. Once ~~Heat~~ Narada happened to visit Mahishmati. Karthaveeryan worshiped Narada. Delighted, Narada asked Karthaveeryarjuna to perform a great sacrifice to become strong. The king performed the sacrifice as told by Narada. Sage Dathreya was his guru in that yaga. Dathreyan, who liked Karthaveeryan's devotion and Gurupuja, asked him to ask for any boon. "Master, I want a thousand hands!" said Karthaveeryan. Dathreyamuni blessed with that ~~moon~~ boon. Thus Karthaveeryarjunan got thousand hands and became very powerful.

Vishnu Krishnan

2024/2/26 16:06

REGIONAL

REGIONAL

The Ant and The Grasshopper

The ant and the grasshopper were good friends. In the summer, the ant works hard to fill his storage with food. While the grasshopper was enjoying the fine weather and playing all day. When winter came, the ant was lying cozily in his home surrounded by the food he stored during the summer. While the grasshopper was in his home, hungry and freezing. He asked the ant for food and the ant gave him some. But it wasn't enough to last the entire winter. When he tried to ask the ant again, the latter replied: "I'm sorry my friend but my food is just enough for my family to last until the end of winter. If I give you more, we too will starve. We had the entire summer to prepare for the winter but you chose to play instead."

Moral of the story:

Winter, in this story, represents a time in our life where food and resources are scarce. While summer is that time where everything is abundant. So if you have a lot right now, save some of it for the winter.

ഉറുമ്പും പുൽച്ചാടിയും

ഉറുമ്പും പുൽച്ചാടിയും നല്ല സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു. വേനൽക്കാലത്ത്, ഉറുമ്പ് തന്റെ ഭക്ഷണം സംഭരിച്ച് വയ്ക്കാൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ പുൽച്ചാടി നല്ല കാലാവസ്ഥ ആസ്വദിച്ച് ദിവസം മുഴുവൻ കളിച്ചു-കൊണ്ടിരുന്നു. ശീതകാലം വന്നപ്പോൾ, ഉറുമ്പ് വേനൽക്കാ-ലത്ത് അവൻ സംഭരിച്ച ഭക്ഷണത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട് അവന്റെ വീട്ടിൽ സുഖമായി കിടന്നു. എന്നാൽ പുൽച്ചാടി തന്റെ വിശപ്പും സഹിച്ച് വീട്ടിൽ തണുത്ത് മരവിച്ചു. അവൻ ഉറുമ്പിനോട് ഭക്ഷണം ചോദിച്ചു. ഉറുമ്പ് കുറച്ച് ഭക്ഷണം കൊടുത്തെങ്കിലും ശീതകാലം മുഴുവൻ നീണ്ടുനിൽക്കാൻ ഇത് പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ല. അവൻ ഉറുമ്പിനോട് വീണ്ടും ചോദിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, ഉറുമ്പ് മറുപടി പറഞ്ഞു: "എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം സുഹൃ-ത്തേ, ശൈത്യകാലാവസാനം വരെ കഴിയാൻ, എന്റെ ഭക്ഷണം മാത്രം മതി എന്റെ കുടുംബത്തിന്. കൂടുതൽ തന്നാൽ ഞങ്ങളും പട്ടിണി കിടക്കും. ശീതകാലത്തിനായി തയ്യാറെടുക്കാൻ നമുക്ക് വേനൽക്കാലം മുഴുവനുണ്ടായി-രുന്നു, പക്ഷെ നീ കളിച്ചുനടക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

ഗുണപാഠം: ശൈത്യകാലം, ഈ കഥയിൽ, ഭക്ഷണവും വിഭവങ്ങളും കുറവുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു സമയത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. വേനൽക്കാലം എല്ലാം സമൃദ്ധമായ സമയമാണ്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ധാരാളം ഉണ്ടെങ്കിൽ, ശൈത്യകാലത്തേക്ക് കുറച്ച് ലാഭിക്കുക.

ഹൃദില കെ

Strength In unity

Once upon a time, a flock of sparrow birds used to live in sultan Jungle. They used to fly far from their home in search of food. One day they saw grains on some field from the sky. They decided to land there and eat those grains. It was all normal before. They ate the food and saved some for their new ones. But they tried to fly again they were able to do so. They couldn't understand what is happening. They saw a cow grazing nearby and asked her why they cannot fly anymore. The cow said that it was a trap laid by a human and all of them have been trapped now. After hearing this the sparrows started to panic. But the cow was wise. She told them that they still have time to get themselves free. One sparrow asked her "but how? we are small birds and this trap is heavy for us that is why we cannot fly". The cow smiled and said "yes. You are small in size but you are in great numbers. If all you try to fly together at the same time you might even carry the trap with you". All the sparrows tried to fly together at the same time. To their surprise, their flock was able to lift the whole trap with them in the sky. They put some more strength and finally they arrived in sultan. Their friend rat cut all the trap with its sharp teeth and freed them from the trap. They have learned the strength of unity.

ഐക്യത്തിന്റെ ശക്തി

പണ്ട് സുൽത്താൻ കാടുകളിൽ ഒരു കൂട്ടം കുരുവികൾ താമസിച്ചിരുന്നു. ഭക്ഷണം തേടി അവർ വീട്ടിൽ നിന്ന് ദൂരെ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് പറക്കുന്നത് പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം അവർ ആകാശത്ത് നിന്ന് ഒരു കാഴ്ച്ച കണ്ടു, ഒരു വയലിൽ നിറയെ ധാന്യങ്ങൾ. പറന്നിറങ്ങി ധാന്യങ്ങൾ കഴിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. മുമ്പിലെല്ലാം സാധാരണമായിരുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും പുതിയവയ്ക്കായി കുറച്ച് കരുതുകയും ചെയ്തിരുന്ന അവർ പറക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സമീപത്ത് ഒരു പശു മേയുന്നത് കണ്ട് അവർ അവളോട് ചോദിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇനി പറക്കാൻ കഴിയാത്തത്. മനുഷ്യൻ വെച്ച കെണിയാണ് ഇതെന്നും ഇവരെല്ലാം കുടുങ്ങിയെന്നും പശു പറഞ്ഞു. കുരുവികൾ പരിഭ്രാന്തരാകാൻ തുടങ്ങി.

എന്നാൽ പശു ബുദ്ധിയുള്ളവനായിരുന്നു. സ്വതന്ത്രരാകാൻ ഇനിയും സമയം ഉണ്ട്. ഒരു കുരുവി അവളോട് ചോദിച്ചു "പക്ഷേ എങ്ങനെ? ഞങ്ങൾ ചെറിയ പക്ഷികളാണ് കെണി ഭാരമുള്ളതും. പശു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു അതെ. നിങ്ങൾ വലുപ്പത്തിൽ ചെറുതാണെങ്കിലും എണ്ണത്തിൽ കൂടുതലുണ്ട്. ഒരേ സമയം ഒരുമിച്ച് പറക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് കെണിയും കൂടെ കൊണ്ടുപോകാം. എല്ലാ കുരുവികളും ഒരുമിച്ച് ഒരേ സമയം ശക്തിയോടെ ഉയരത്തിൽ പറന്നു. അങ്ങനെ അവർ സുൽത്താൻ കാട്ടിലെത്തി. അവരുടെ സുഹൃത്ത് എലി എല്ലാ കെണിയും അതിന്റെ മൂർച്ചയുള്ള പല്ലുകൾ കൊണ്ട് വെട്ടി കെണിയിൽ നിന്ന് അവരെ മോചിപ്പിച്ചു. അവർ ഐക്യത്തിന്റെ ശക്തി പഠിച്ചു.

Sunitha Mary Joy

The Golden Touch

Once upon a time, a king named Midas was extremely fond of gold. Although he was blessed with enormous wealth in his kingdom's treasury, he was always unhappy. One day, King Midas was counting his gold coins. A Greek God appeared before him and granted him a wish for a few of his good deeds. Without thinking much, King Midas quickly wished for anything that he touched to turn to gold. The Greek God granted King Midas the wish of the golden touch and vanished. Soon, the king was hungry and was looking to eat some food. However, whatever food he touched turned into gold. Thus, the king could not eat anything, even though he was starving, leading to extreme disappointment . King Midas had a daughter named Marigold. Seeing that her father was hungry, disappointed, frustrated, and troubled, Marigold came running to her father and threw her arms around him to comfort him. But to his utter horror, even Marigold turned into gold as he hugged her back. The king was struck with disbelief and horror – he had turned his dearest daughter into gold too! King Midas' heart sank, and his face turned pale with unbearable grief and pain. He was distraught when his daughter turned into a golden statue. The king cried in agony and was repentant that he had wished for the golden touch. It took no time for the king to realise that his greed was his biggest fault! His greed had given him the lifeless golden statue of his innocent little girl. He then pled to the Greek God to take away his wish.

സുവർണ്ണ സ്പർശം

ഒരിക്കൽ മിഡാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു രാജാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഒരു നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്തു. വീഞ്ഞിന്റെ ദേവനായ ഡയോനിസസ് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു അനുഗ്രഹം നൽകി. തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനായി, താൻ തൊടുന്നതെല്ലാം സ്വർണമാകണമെന്ന് മിഡാസ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇത് തടയാൻ ഡയോനിസസിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ഇത് ഒരു അത്ഭുതകരമായ അനുഗ്രഹമാണെന്ന് മിഡാസ് അപേക്ഷിച്ചു, അതിനാൽ അത് ലഭിച്ചു.

പുതുതായി സമ്പാദിച്ച തന്റെ ശക്തികളിൽ ആവേശഭരിതനായ മിഡാസ് എല്ലാത്തരം വസ്തുക്കളെയും സ്പർശിക്കാൻ തുടങ്ങി, ഓരോ ഇനവും തങ്കം ആക്കി മാറ്റി. എന്നാൽ താമസിയാതെ മിഡാസിന് വിശന്നു. അവൻ ഒരു കഷണം ഭക്ഷണമെടുക്കുമ്പോൾ, അയാൾക്ക് അത് കഴിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി. അത് അവന്റെ കയ്യിൽ സ്വർണമായി മാറിയിരുന്നു. വിശന്നു, മിഡാസ് ഞരങ്ങി, "എനിക്ക് വിശക്കും! ഒരുപക്ഷേ ഇത് അത്ര മികച്ച അനുഗ്രഹമായിരുന്നില്ല!". അവന്റെ പരിഭ്രമം കണ്ട്, മിഡാസിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മകൾ അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ അവന്റെ ചുറ്റും കൈകൾ വീശി, അവളും സ്വർണ്ണമായി മാറി. "സ്വർണ്ണ സ്പർശം ഒരു അനുഗ്രഹമല്ല", മിഡാസ് കരഞ്ഞു. തനിക്ക് പറ്റിയ അമളിയെ ഓർത്ത് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് തനിക്ക് കിട്ടിയ ശക്തിയെ തിരികെയെടുക്കാൻ യാചിച്ചു.

അനീറ്റ ബിജു

Conclusion

In celebrating Translation Day, we embarked on a journey that transcended linguistic barriers bringing the enchanting world of children's literature to new audiences. These translated children's works not only enriched the cultural tapestry of our diverse world but also fostered a sense of unity and empathy among readers, young and old alike. As we close this publication, let us reflect on the power of translation to nurture cross-cultural understanding, ignite curiosity, and inspire future generations of readers and storytellers.